

אבות ובנים

שע"י בית הכנסת "שמואל הנביא" לעדת התרגום רח' שמואל הנביא 55

פרשת מטות מסעי

העלון לברכת והצלחת
משפחת חמומי
כל הברכות והישועות

© כל הזכויות שמורות

זכר לבאר מרים...

מנוח אין זכר ל"באר מרים"?

לעם ישראל במדבר ניתנו שלוש מתנות: הבאר, המן וענני הכבוד. הבאר – בזכות מרים, המן – בזכות משה וענני הכבוד בזכות אהרון. והנה אנו עושים זכר לענני הכבוד – שבעת ימי סוכות. עושים זכר למן – לחם משנה בשבת. לעומת זאת לא עושים כל זכר לבאר, וזאת למרות שמבין שלושת המתנות אין ספק כי הנחוצה ביותר היא זו שניתנה בזכות מרים – הבאר. הרי ללא ענני כבוד ניתן לשרוד במדבר, עובדה היה שיושבי המדבר חיים כבר אלפי שנים למרות התנאים הקשים. בלי מן אפשר להתקיים, הרי היה להם שלווים, היו להם בהמות. לעומת זאת, אין אפשרות להתקיים ולו גם ימים ספורים בלי מים. וכל זאת, לא עושים כל זכר למתנת הבאר?

אמר הגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל: כי מתנת המים הייתה בזכות מרים, הם נמצאים בכל מקום, הכל מלא מים. אבל בדרך כלל לא רואים אותם, בחומרי בנין יש מים, החשמל נוצר על ידי זרמי מים, הפירות והירקות ספוגים במים, אבל, כאמור, אין רואים אותם.

כך גם האשה ביהדות, מגע ידה מורגש בכל, אבל בצניעות ובצורה שלא רואים אותה. ואת אותו לקח אמר הרב זצ"ל אפשר ללמוד על התורה. כל דבר בבריאה יש בו את יסוד המים ובדרך כלל לא רואים אותם.

כך התורה שנמשלה למים היא הקיום של כל העולם. ובני אדם שאינם מעמיקים לחשוב לא יודעים שכל קיומנו הוא על ידי התורה!...

לע"נ חיים אורי בן דליה ז"ל

פסח אחת, נכח הגאון

ר' יהושע ליב דיסקין זצ"ל בהספד שנערך במלאת שבעה לאחד מתלמידיו.

אמרו שם כנהוג תפלת "אל מלא רחמים", ובתום ההספד התפזר הקהל. מיד לאחר מכן, הזמין הרב את שמש בית הכנסת, נתן לו מטבע לעילוי נשמת המנוח, והדגיש, "עבור כל הקהל שנכח בשעת תפילת ההשכבה".

והרב הסביר מדוע הוא תורם בשם כל הקהל: החזן הרי אמר "בעבור שכל הקהל נודרים צדקה לעילוי נשמתו", על כן ראה חובה לעצמו להבטיח שלא ייכשל הציבור בהתחייבות זו...

כל יהודי הוא כבן יחיד אצל

הקדוש ברוך הוא (הרשב"ב).

מלך בריל לשמריל:

תמה אני, למה אומרים הבריות, שפרוסת הלחם נופלת תמיד לקרקע כשהחמאה למטה? הרי נפלה הפרוסה שלי לקרקע והחמאה למעלה.

החזיר שמריל לבריל: לא קושיה!
חזקה על בטלן כמותך,

שמרחת את החמאה
בצד הלא נכון...

מעשה שהיה

כסנת תשל"ז, לאחר פטירתו של ראש ישיבת 'פורת יוסף',

הגאון רבי עזרא עטיה זצ"ל, התכנסו חכמי ורבני הישיבה, והחליטו למנות את הגאון רבי יהודה צדקה לראש הישיבה. אולם הרב צדקה סירב בענוותנותו לקבל את המינוי, וטען כי ידידו הגאון רבי בן ציון אבא שאול הוא זה שראוי למינוי. אך גם רבי בן ציון אבא שאול סירב בנחרצות. השניים "התווכחו" והפצירו איש ברעהו כי הוא היותר ראוי לשמש כראש הישיבה. הרב צדקה אמר לחכם ציון: "ראש הישיבה צריך להיות גם מורה הוראה ופוסק, אשר על כן ראוי שמעלת כבוד תורתו יקבל את התפקיד, לא אני!" נענה רבי בן ציון אבא שאול ואמר: "לדברך, שאני פוסק - אם כן הריני פוסק כעת שכבוד תורתו יהיה לראש הישיבה!"

במשך שלושה שבועות לא נתמנה ראש ישיבה, עד שנענה הרב צדקה להפצרות חכם ציון אבא שאול, וקיבל על עצמו את המשרה. אך התנה זאת שרבי בן ציון יכריע עמו בכל השאלות שתעלינה על סדר יומה של הישיבה וכך היה. מאז, ניצבו השניים, עשרות שנים על משמרתם, וניווטו בקרני הודם ובמסירות נפשם את הישיבה הקדושה, ואישם מבעירה לבבות עד עצם היום הזה!

מידת חסד - סיימת לקרוא העבר לחבר

החומר מלוקט מספרי ראשונים ואחרונים

אלה בפרשה

"אלף למטה אלף" רש"י: "לרבות שבט לוי" אם גם שבט לוי גויס הרי צריכים להיות שלושה-עשר אלף איש ולמה נאמר: "וימסרו שנים עשר אלף"!!

"וימסרו" אמר רש"י "משמעו שמיתת משה תלויה בנקמת מדין לא רצו ללכת עד שנמסרו על כרחו" במה דברים אמורים, בשאר שבטי ישראל, ואילו שבט לוי הלא נאמר: "האומר לאביו ולאמו לא ראיתיו... ואת בניו לא ידע" שבכוחם לשכוח את כל היקרים להם מפני רצון השם יתברך, ואף כי ידעו כי מיתת מנהיגם תלויה במלחמה זו, בכל זאת הלכו ברצון למלא את רצון השם יתברך. יוצא שהכתוב מדבר באלה שנמסרו על כרחם, שנים עשר אלף היו, שכן האלף של שבט לוי הלך מרצונו הטוב...

"בנו לכם ערים לטפכם וגדרות לצאנכם" בני ראובן גד וחצי שבט המנשה מבקשים ממשה רבנו כך: "ויגשו אליו ויאמרו גדרות צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו" בו ברגע משה מחליף את הסדר: "בנו לכם ערים לטפכם וגדרות לצאנכם". משה רבנו מקדים את הילדים ומלמד אותם לקח בערכים ובסדרי העדיפויות, קודם המשפחה והילדים ורק אח"כ הרכוש.

הלמנה מננים

הרכב פאלוף הנה יהודי יקר שהשקיע רבות לקרוב חלוניים לדרך התורה. פעם אחת חכה לבחורים ללמוד, אולם רק בחור אחד הגיע. הרב אמר שהוא רוצה עוד מישהו, ויצא עם הבחור לחפש עוד מישהו שיצטרף. ברחוב לא הנה אף אחד, והרב פסק שהוא רוצה לדפק על הדלתות ולשאל אם מישהו מענין ללמד תורה? הם דפקו בדלת הראשונה ואדם חלונני לחלוטין פתח להם את הדלת. "מה אתם רוצים?" שאל,

"באנו להציע לך לבוא ללמד אתנו תורה", האיש החור כסיד. "מה קרה?" שאלו, הוא הזמין אותם ברעדה להכנס לחדר הפנימי, ואמר: "דעו לכם, בערב זה הגעתי למצב נפשי קשה ביותר, אולם אמרתי: "רבנו של עולם, אם הנך קים. אנא, שלח לי מסר קטן ואני מבטיח שאחזר אליך" תוך כדי אמירת הדברים שמעתי את הדפיקות שלכם שקראתם לי לבוא ללמד תורה".

על האדם להיות ותרן בממונו - לתת ממנו צדקה וגמילות חסדים. גם שיהא נושא ונותן עם חבריות באמונה, ומוותר להם משלו, ואינו לוקח משלהם כלום.

משל ונמשל

"ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב" ישעיהו - שואל רבי יוסף חיים בעל ה"בן איש חי" - מדוע מספרת לנו התורה מה היה בסופו של רשע זה? ועוד לאחר שהתנבא טוב על ישראל וזכה שנכתבה נבואתו בתורה מדוע מת במיתה משונה כזאת? אלא- אמר ה"בן איש חי" - "ניתן להסביר זאת במשל: איש אחד בור ועם הארץ החליט לבוא בשבת לבית הכנסת. בבית הכנסת היו ספסלים מסודרים עם שמות המתפללים איש איש ומקומו. בשתי השורות האחרונות היו ספסלים מיוחדים לאורחים. כאשר הגיע עם הארץ זה אל בית הכנסת היו הקהל באמירת ברכות השחר על כן נעמדו כולם על רגליהם. ליבו של עם הארץ עלץ בקירבו! הקהל כולו קם לכבודו! ללא כל היסוס פנה האיש היישר אל כותל המזרח שם התיישב על מקומו של ראש הקהל! כאשר הגיע אל המקום סיימו הקהל את אמירת ברכות השחר והתיישבו כולם. עתה לא נותר ספק בליבו של האיש שהקהל מכבד אותו עד מאוד שהרי מיד כאשר הגיע אל מקומו המכובד כולם התיישבו!... לפתע ניגש אליו הגבאי והובילו אחר כבוד אל הספסל האחרון ספסל האורחים... לא עברו רגעים מועטים וראש הקהל נכנס וצעד אל מקומו הביט האיש וראה כי את ראש הקהל לא מכבדים כל כך כמו שכיבדו אותו שכן מפניו כולם קמו בבת אחת ואילו מפני ראש הקהל עמדו האנשים רק כאשר עבר בקרבם... כאשר שב לביתו סיפר לאשתו את רוב הכבוד שנחל בבית הכנסת. רק הגבאי השוטה - כך סיפר - לא כיבד אותי כראוי!... אשתו שהייתה חכמה ממנו הבינה מיד את אשר ארע לבעלה והסבירה לו כי כפי הנראה נכנס בדיוק כאשר הקהל היו צריכים לעמוד מחמת התפילה. וראיה יש לי - כך אמרה - שהרי בשעה שהגבאי לקח אותך אל ספסל האורחים איש לא עמד לכבודך!...

מ"כ ה"בן איש חי"- בלעם חשב שהוא ראוי לנבואה ומחמת כבודו נכתבה נבואתו בתורה מצד נבואותיו של משה רבינו עליו השלום... וכדי שתתברר טעותו עשה הקב"ה שלא יתקיים בו מה שניבא על עצמו: "ותהי אחריתי כמוהו" אלא מת בחרב מיתת שפלים. סופו הוכיח על תחילתו שכל מה שנכתבה נבואתו בתורה לא נכתבה מפני חשיבותו אלא מפני כבודם של ישראל!

יש אנשים המשקיעים בנדל"ן המבינים משקיעים באבות ובנים "אהל פינחס"

אזכריו אצל עשרות ילדים בקריאת תהלים כל יום בזכות זו אתה יכול להיות שותף!!!

שותף סיוע - 45 ש"ח לחודש שותף סיוע 85 ש"ח לחודש כולל הקדשה בעלון

לתרומות ופרטים: 052-7656075

